

La gara din Potsdam a fostu întâmpinat cu himnul italianu, ér împératul Wilhelm, care purta uniforma de lănceră-gardistă, l'a sărutat de mai multe ori pe moștenitorul tronului italianu. Retragerea dela gară până la palat a fostu splendidă. Principele se afla într'o trăsură de gală împreună cu împératul. Ajungându la palat, după-ce garda de onóre s'a retrasu, împératul a condus pe principele la cartierul său. Mai târziu s'a datu la împérată unu dejun după care împératul și cu principele moștenitoru italianu s'au dusu câlări pe câmpul dela Bornstedt pentru a inspecta cavaleria.

O telegramă din Berlinu spune, că diarele de-acolo salută călduros soșirea principelui moștenitoru italianu și accentuează, că visita ce-o face împératului germanu e de mare însemnătate politică. „Post“ amintesc de buna primire ce i-s'a făcutu moștenitorului italianu în Rusia, dându esprime credinței, că inimiile triplei alianțe simțesc acum, că alipirea Italiei de această alianță îi dă acesteia o putere covârșitoare față cu celelalte state.

SCRILE PILEI.

Proteste în contra ordinațiunei ministrului privitoare la estrasele matriculare au adresat și preoții catolici ai decanatului Ciculu de susu, ai subdecanatului Rakamaz din Saboleiu și ai subdecanatului Totișu. Preotul I. Molnar din Comorn a primitu érași două citațiuni din cauză, că n'a vrutu să estrădea bilete de botez amăsurațu ordinațiunei ministeriale. Membrii comunei bisericesci oțărîți de procederea observată în contra preotului lor, amenință că dărîmă edificiul primăriei.

Nu mai merge. În Ocna-Sibiului, precum spune „Erd. Hir.“, s'a ținutu în zilele trecute o furtunosă ședință a reprezentanței comunale. Românii au propusut adevă, să se transforme „orașulu“ Ocna în comună mare, deoarece cheltuielile cele enorme ale administrației orașului nu se mai pot suportă. Propunerea Românilor n'a fostu primită și așa Ocna mai rămâne încă oraș cu magistrat regulat, adevă i-s'a prelungit agonie.

Nou pământ bisericesc. Cetim în „Biserica și Școala“: Credincioșii noștri din comuna Belințu, din incidentul ratificării împăciuirii încheiate cu erariul în cestiunea segregării, au donat pe sēma fondului culturalu bisericesc alu comunei gr. or. române din Belințu deșe jugere de pământ în preț de 2500 fl. v. a., ér comuna bisericescă gr. or. română Chiseteu a cumpărat 2 jugere și jumătate de pământ cu prețul de 590

fl. v. a. totu spre asemenea scopu. Acesta este o nouă dovadă, că ómenii noștri din tóte părțile lucrăz cu zel și succesu pentru asigurarea bisericeii și școlilor noastre. — Înainte pe acestu teren!

Selbătécia a inimei. Amu spus, că în locul teatrului germanu din Pesta, care a ars, e vorba să se construască altul, așa ca în 1892 să se deșchidă. Fóia ungerescă „Budapesti Ujsag“, aducându această scire, încheie cu cuvintele: „Dellendam esse“ (Trebuie distrus!).

Ce inimi selbătécite!

Alegerea de protopop alu tractului Ungurașului se va face la 21 Iunie, 11 óre a. m. în localitatea șólei confesionale gr. or. din comuna Hida, unde e convocat sinodul electoralu.

Pertractări între tribunalele militare austro-ungare și rusesci. Foile rusesci publică declarațiunile, prin cari convențiunea încheiată la 2 Aprilie 1884 între monarchia noastră și Rusia cu privire la pertractările tribunalelor militare din provinciile mărginașe se prelungesc. Pe viitoru tribunalul militar din Varșovia va sta în legătură directă cu comandantul fortăreții din Cracovia și Przemysl și cu tribunalele din garnisonelne Tarnoff, Lemberg și Cernăuți, și voru resolvi tóte afacerile pendente fără intervenire pe cale diplomatică. Declarațiunile au fostu ratificate în Petersburg și subscrise de ministrul de esterne rusescu Giers și de ambasadorul austro-ungaru la curtea din Petersburg, cont. Wolkenstein-Trostburg.

Deputat alu cercului Hermanu în locul lui Maurer, care e numit fișpan alu Brașovului, se dice că va fi candidat și alesu ministrul Bethlen, fostul fișpan alu Brașovului.

Societatea de lectură a teologilor și pedagogilor din Caransebeș și-a ținutu ședința publică conform programului anunțat. Producțiunea a succes pe deplin; tóte piesele programului au fostu executate cu precisiune și desteritate și apoi viu aplaudate de numerosul publicu. P. S. Sa D. Episcopu diecesan Nicolae Popea, carele prin participarea sa a înălțat însemnătatea ședinței, la finea producțiunei s'a vécutu îndemnatu a-și esprima mulțămirea cu rezultatul producțiunii adresându tot-odată și părintesci sfaturi, care potu servi dreptu directivă tinerii societăți întru desvoltarea și prosperarea ei, care i-o poftim din inimă.

Pensionare. D-lu Teodoru Radu, fostu asesor la tribunalul din Caransebeș, cu 1 Iunie n. c. la cererea proprie s'a pensionat, după unu serviciu de 23 de ani, purtat cu onóre și cu diligență.

Lichidare. Societatea pe acții de rafineria a petroleului, din Brașov, care în anul trecut a perdut peste 30,000 fl., ca societate de sine stătătoare va lichida și va trece în posesiunea societății pe acții de rafineria din Fiume.

Inginer-architectu român în Arad. „Biserica și Școala“ scrie, că d-lu inginer-architectu Paulu Rozvanu s'a stabilit în Arad. D-lu ingineru architectu Paulu Rozvanu a condus zidirea frumosului gimnasiu din Năsăud.

Comunicația postală. Direcțiunea postală și telegrafică din Sibiu face cunoscutu, că pe timpul sezonului băilor de la Búdös va fi următorea circulațiune între Búdös și Bicsad: Posta pleacă din Bicsad la 9 óre 45 m. a. m.; ajunge în Búdös la 11 óre 30 m. a. m.; pleacă din Búdös la 12 óre m. și ajunge în Bicsad la 1 óra 45 m. p. m.

Nou notariat publicu. Dela 1 Augustu întră în viață unu nou notariat publicu r. pentru cercul judecătorescu alu Bocșanului.

Hirotonire. Dumineca trecută a fostu hirotonit întru presbiteru clericul absolutu Ilariu Reitu, alesu capelan în Pórta, tractul Branu; ér întru diaconu s'a hirotonit clericul absolutu Ambrosiu Stoicovic, alesu parochu în Vérdü, tractul Agnita.

Hoțu descoperit. Unu Bucuresceanu a făcutu din Bucuresci poliției de aici arătare în scris, că cu ocaziunea șederii sale în Brașov i-s'a furat unu inel de aur cu diamant. Direcția poliției făcu cercetare și descoperi pe hoțul, găsind și inelul.

Mușcat de căne turbat. Cei doi individi de aici mușcați la 4 Iunie de unu căne, despre care se bănușce c'a fostu turbat, la dispunerea direcțiunei poliției au fostu trimiși la institutul de vaccinare în contra turbării în Pesta, ce s'a deșchis de curendă.

Escursiunea la Berlinu, Hamburgu și Capul nordic ce o aranjază biuroul de bilete de drum de fieru la 1 Iulie n. și care nu e a se confunda cu acea escursiune, care în urma articuloilor foilor berlinese nu se mai întreprinde, se va face necondiționat, de-óre-ce nu e nici unu temei, dice biuroul, d'a renunța la ea. De aceea publicul participatör la escursiunea acesta să se adreseze biuroului de bilete.

Proba de invaginare s'a continuat la gara din Sibiu cu unu altu batalion din reg. 31 de inf. Proba a mers și de astădată repede și în modu satisfăcător.

Escursiunea Ungurilor la Berlinu

nu se mai face, precum amu spus, și anume nu se mai face acea escursiune demonstrativă a scriitorilor și artiștilor unguri. În această privință scrie fóia germană „Tägliche Rundschau“:

Despre o manifestația națională în totu casul nu mai póte fi vorba. Pentru acesta nu putem decât să ne esprimăm satisfacțiunea noastră. Póte că de améndoné părțile s'a esagerat încátva polemica, dér contradicțiunea împotriva primirii a avut ca motivu o simțire fórté îndreptățită, isvorită din sentimentul respectării de sine naționale. Ungurii suntu politicesce amicii noștri, fiind-că ei înțeleg necesitatea acestei amiciții și afară de acesta nici n'ar fi de loc în stare a lua o altă atitudine. Dér cumcă sentimentele lor naționale înclină multu mai puținu către Germania decâtu către Franța, e faptu cunoscutu în lume. Deși ca amici politici suntu tratați cuviincios și politicosu, pentru aceea nu trebuie să ne facem cultu cu ei. Și numai în contra acestei împrejurări din urmă s'a ridicat opoșițiunea, care de altmintealea mai târziu a fostu subscrisă și de „Vossische Zeitung“.

Corespondența „Gaz. Trans.“

Din com. Târnavei-mic, Iunie 1890.

Onorat Redacțiune! Prețitul diaru naționalu „Gazeta“ în Nr. 110 ne aduce unu articolu, prin care d-lu avocat Vasile Zehanu ia în apărare pe părintele Macaveiu din D. Sân-Mărtin — în contra imputării de indiferentism.

Mărturisesc, că pe cei ce cunosc și numai după nume pe D-lu avocat Zehan, și au auzit despre rutina și abilitatea sa, prin care și-a câștigat unu renume pe cariera advocatuală, nu i-a surprins de loc problema ce a luat' o asupra-și, pentru-că e de notorietate publică în această regiune, că—de va și fi, dér fórté rarú obvine casul, ca d-lu Zehan să fi perdut procesul său cauză, care a luat' o în apărarea sa. Apoi sciutu este, că renumele unui avocat nu se întemeiază pe dobândirea proceselor și cauzelor, cari, precum diceau cei vechi, suntu „solis luce clarior“, ci se întemeiază și primesce lustru tocmai prin apărarea și câștigarea cauzelor desperate.

Deci decât d-lui avocat îi va succede rezolvarea problemei luate asupra sa, i. e. îi va succede a face pe părintele Macaveiu să apară ca ceea ce ar trebui să fiă, și ca ceea ce cu dreptu cuvântu se pretinde dela D-sa să fiă, atunci înainte îi gratulez cu tótă sinceritatea, pentru-că prin aceia i-s'ar înmulți laurii, ce i-a secerat și până acum pe cariera advocatuală.

și cuprinsă brațul și o voce răgușită îi șopti:

„Mai departe!“

Cu o nespasă compătimire se aplecă artistul către ea și i trase blondul ei capu la pieptul său, ca atunci, când o scurtă durere copilărescă o împingea pe micuța Greta la sigurul ei locu de refugiu.

„Sărmana mea copilă!“ dîșe elu cu blăndețe. Ea însă înțelese destul și cădu fără conștiință în brațele lui.

X.

Artistul, din aceea di de reciproce declarații, față de Margareta, nici unu cuvântu nu a mai amintit despre unirea lor. Bătrănu preot, care era singurul participatör alu evenimentului, i-a împărtășit tinerii fete, că mirele ei din grațioasă cruțare a amănatu terminul cununiei, spre a-i da ei timp, ca să-și înfrângă durerea și să se obișnușcă cu noule împrejurări. Margareta ascultă soirea acesta aprópe cu spaimă, simțindu-se fórté ușurat prin această împărtășire.

Și acum, pe când ea ducea, celu puțin în afară, vechia ei viață, adese-ori o cuprindea furtunosă dorință, care se esprima în frasa: „O, de n'ar mai fi altcum, ér întâmplările din urmă și ultimele săptămâni de s'ar stînge odată din mintea mea, ca tóte să póta fi ca până acuma!“

Cauza jalei sale nu era pierderea lui Lotar, nu! După-ce odată a înfrântu prima șgduitură, prima suferință, își dîșe ea, că trista durere de a-lu fi perdut prin mórte, îi este cu multu mai suportabilă decâtu altu-ceva. Și acestu ceva, ce-i apúsa sufletul, era, că observa însăși, că-i lipsesc unu simțeméntu, care prin o luptă ferbinte doria să și-lu nască pentru acela, pe care îl iubia cu-o venerațiune fanatică a unei fiice. Dênsa scia deja, că elu numai din considerațiuni fragede față cu ea tăcu pentru momentul acela, déră că va veni ziua, când i va cere elu deslegarea cuvântului, și firmul ei propus era, a nu-i mai merge din cale și a șterge greșela mamei sale prin o viață

plină de datorințe sincere și de devota mentu față de elu.

Dér vai! dênsa era destul de femeie spre a simți, că nu o jertfire fără rezervă, nu inspirațiunea stimei suntu în stare a îndestuli o inimă, care nu cere alta, decât iubire și érași iubire. Câte-odată când ședea în atelieru la lucru-i îndatinat, cu unu lucru în mână, care-i luneca visatör printre degete, ori o' carte deschisă, ale cărei file micu nu le întorcea nici-odată fără a nu privi la tăcuta figură, care cu dalta în mână așa de șirgitoru plăsmuia câte-o operă de mare valóre, o cuprindea o reproșă proprie pentru-că nu-lu putea iubi în modul acela, cum cerea elu, bărbatul, care cu bunătate de tată și cu sinceritate de mamă totu deodată i-a fostu apărătorul și fericitorul copilăriei sale. Nu era elu mai frumos ca ori care altă ființă bărbătescă, ce a întelnit vre-odată? Cu multu mai frumos! Chiar iubirea ei adevărată o silia să recunoscă, că e mai frumos, decâtu acea juneță fragedă, decâtu acea sta-

tură juvenală, ce penru totdeuna trăia în amintirile ei. Și nu i-a apărut elu totdeuna, ca idealul nobilului caracteru bărbătescu, în originalitatea lui amestecată c'o serioșitate adencă, prin rarul și înălțatörul lui talentu?

O, câtu de ușor póte cineva iubi pe Paulu Sudram! Și de ce să nu póta ea, ea, care ca nimeni altu în lume îi cunoscea mai bine tesaurii bunătății și frageda puritate a simțemintelor sale?

Ea se confundă mereu în nemărginita circulațiune a reflexiunilor gândirilor ei, în visătorele ei lupte și frângerii, așa încátu sănătatea ei suferia sub greutatea lor și obraji îi pâliră.

Era caracteristicu, că asupra artistului încă se observa o schimbare, însă direcțiune contrară. Era o acțiune puternică în esistența lui; din ochi îi strălucea o așa de adencă lumină, încátu tînera față adese-ori îl privia c'o uimire fericitoare amestecată cu spaimă.

(Va urma.)

Mărturisesc mai departe, că nu fără ôrecare respectu pășescu pe arena de luptă polemică față cu d-lu avocat, sciind, că în luptă cu gigantul mai totdeauna succumbă pigmeii; d-er fiindu chiar provocat, imi voiu face reflexiunile modeste la aserțiunile D-sale.

Indată după introducerea seriei d-lu avocat următoarele: „Cetind eu corespondința acăsta, cu durere mi-am făcutu de locu observarea: nu dispunem de patru păreți de școlă, pentru-că nu suntem în stare a-i pute cumpăra și apoi d-lu Observ. a retăcutu adevărul, pentru-că deși în D. Săn-Mărtin e reședința unui protopop, totuși aici nu locuiesc unu protopop, ci numai unu preot, care e încredințat prin forul competente cu administrarea.” Eră în pasagiul următoru serie: „Corespondența numită, numai intru atâta a făcutu neplăcută impresiune asupra'mi, intru câtu am vedutu, că d-lu Observ. retace adevărul curat, și onor. Red. e reu informat; d-er fiindu adevărat, că patru păreți de școlă nu avem, așa fi lăsatu pe d-lu Observ. ca să se bucure de meritele câștigate prin negrirea Românilor din D. Săn-Mărtin?”

La ambe aceste pasaje ale d-lui avocat nu reflectezu nimic în merit, ci ambele i-le iertu ca unu „lapsus calamit”, sciutu fiindu, că „dormitat nonnumquam et Homerus”. Ii iertu cu atâtu mai vârtos, că eu în art. meu apărutu în Nr. 61 alu „Gazetei” nu am făcutu nici o pomenire de protopop ori preot; astfel nu pot pricepe ce adevăr așa fi retăcutu. ?

Totu sub titula amintită fi iertu și a doua aserțiune, cu atâtu mai vârtos, că nu presupun, nu cred, că d-lu avocat cu cunoscința de ômeni câștigată în cursul vieții până în prezentu să fi datu de vre-unu Român, despre care se potă dice cu inima liniștită, că se bucură de negrirea și miseria confrăților lui.

Trecu peste două pasaje ale articolului fără nici o observare, și mă oPRESCU la locul unde dice:

„E drept, că în Săn-Mărtin este școlă de stat, școlă civilă de fete și Kisdedovo, d-er tôte acestea până ađi din nici unu Român și Românețu n'au pututu face baremi o sdranță de Maghiar, ba am auditu cu urechile mele copilași de Român vorbindu românește cu copii de ungu. Și ôre pentru ce?—Pentru-că părintele Macaveiu prin purtarea sa, nu numai în copilași și copilele române, ci și pe cei înaintați în etate i-a sciutu însufleși și a sciutu nutri în ei românismu.”

Acăsta aserțiune a d-lui adv. dreptu că m'a pus în uimire, și tare m'ar deboliga nu numai pe mine, ci și pe publicul interesat, decă ne-aru lumina asupra modului și mijlocelor, prin cari a pututu influința D-lu Macaveiu așa de miraculosu asupra copiilor și asupra celor înaintați în etate, după ce Săn-mărtin nu au patru păreți, unde se convină părintele Macaveiu cu copiii; după-ce d-nulu avocat nu ne spune că d-lu Macaveiu ar ține cu cei adulți baremi în Dumineci și sêrbători unu felu de „școlă de repetiție”; după-ce în biserică încă se pare a fi cu neputința astfel de influințare, cu atâtu mai vârtos, că precum se vorbesce pe aici, chiar din gura d-lui Zehan ar fi eșitu fama, că d-lu Macaveiu are câteva predice, pe cari atâta le-a tocitu, totu acelea și er acelea, încatu și-a perditu și d-sa interesul de a-lu mai asculta.

De m'ar ierta discrețiunea, m'asfi mai putu provoca la imprejurări, d-er destul, căf allegațiunea d-lui avocat nu incupe în capul meu mărginitu, fiindcă ce s'a întemplat, odiniôră cu Apostolii nu se mai întemplă ađi cu alți muritori.

Mai incolo dice: „Școlii de stat și de fete i-s'a pus fundamentu încă în anii 1870—1871, pe când d-lu Macaveiu era studentu, apoi când a venit în 1879 părintele Macaveiu în Săn-Mărtin, aici

nu a găsitu nici o școlă română, pentru-că nici nu a fostu, d-er nu numai n'a fostu școlă, d-er nu este nici pământu, unde s'ar putu edifica patru păreți.”

Adevărul e puternic; în contra lui nu pot lupta, ci trebuie să i-se închine ori-cine. Sunt d-er în deplinu acord cu d-lu avocat, că în Săn-Mărtin n'a fostu edificiu de școlă, prin urmare d-lu Macaveiu când a venit n'a aflatu școlă. Susțin înșe sus și tare, că pe lângă tôte, că nu au avut edificiu școlar, d-er până la venirea d-lui Macaveiu au avut pruncii instrucțiune neîntreruptă și aceea a încetatu cu totul numai după venirea d-lui Macaveiu.

Acăsta instrucțiune se ținea în casă închiriată, ba s'a ținutu și într'o odaie a casei parohiale, au instruat și parohii pentru o lăfă ôrecare, și au instruat și docenți ordinari. Spre constatarea aserțiunii mele, mă provocu la casul concret, că docentele Titu Popu a funcționat mai multu timp în Săn-Mărtin, și a instruat pruncii cu atâta succes, încatu Inspectorul reg. Gasparl'a aflatu demn a-lu recomanda ca să fi remunerat.

Dice mai incolo, că ca să se potă cumpăra în D.-Săn-Mărtin unu teritoriu internu, pe care să se edifice o școlă, ar trebui 1500—2000 fl. apoi pentru edificare 3—4000 fl. etc.

La acăsta voiu risca modesta întrebare, că pentru-ce s'a vëndutu unu internu alu eclesiei cu casă cu totu pentru 800 fl. v. a.? S'a depurat datoria Blașului cu acăstu preț?

Mai întrebă pe d-lu avocat, câte localități cunosc d-sa în țera acăsta bătută de sôrte, în care se instrueză pruncii Românilor, unde să fi costat zidirea școlii populare 5—6000 fl.? Decă în Săn-Mărtin se va astupa gura Muselor, până veți avé la dispozițiune suma de sus, ar însemna, ca d-lu Macaveiu să stea pe țermii Târnavei până se va scurge apa, ca să trecă pe uscatu la satul vecin.

Atunci ori-câtă încredere am în tenacitatea caracterului românesc—cred că nu va mai ađi nici d-lu avocat, nici altulu, vorbindu pruncii de Român românește cu cei de ungu.

(Va urma.)

Din jurul Sibiului, Iunie 1890.

Stim. D-le Redactor! Maialul pompierilor voluntari din opidul Săliște s'a ținutu a 2-a și de Rusalii. Deși în dimineața acestei zile cerul se arăta posomoritu, ba începuse chiar a ploua, totuși eu, nevoind a scăpa ocaziunea, plecai la drum, socotind, că deși maialul proiectat nu se va ține, totuși Săliștea va avé destule lucruri frumoșe, cari merită a-le vedé.

Ajungându în Săliște, am cercetat mai întâi frumoșa casină a d-lui I. Banciu, unde dintre diarele românești puteai vedé: „Gazeta Trans.,” „Tribuna,” „Luminătorul,” „Telegraful Român,” „Familia,” „Românul,” „Revista Nouă,” „Rommänische Revue,” apoi vre-o 5 diare germane dintre cele mai mari și altele.

Intr'acestea pompierii în mare ținută, în frunte cu stégul reuniunii, peruseră stradele principale, dând semnalul de începere pentru petrecere, care din pricina plôiei se țin în sala cea mare și decorată a școlilor.

Multe ființe drăgălașe, îmbrăcate în prea frumosul costum săliștenesc, începuseră acum a se îndrepta spre sala cea mare a școlilor, unde se concentra totu ce avea Săliștea mai frumos. Petrecerea a fostu foarte animată. Frumșei ca aici, îmbrăcate în propriul costum local, cu greu mai pot întelni undeva. Jocuri naționale s'au jucat multe, Romanele, Quadriile s'au jucat cu mare precisiune, „Invirtita”, joc propriu Săliștenesc, încă n'a lipsit.

Dintre dômnele și domnișorele, ce au animat cea frumoșă petrecere, ca și după unu vistu greu de abia imi mai

potu revoca numele Prea st. dômne: Maiertu, Papistă, Koske, Secula, Florianu, Bucisanu, d-șorele: Dancășu, Florianu, Bărză, Bucisanu, Zeller și a următorilor prea stim. dômne îmbrăcate în bogat costum Săliștenesc: Mircea, Indrieșu, Lăpădatu, Bărză, Romanu, precum și a d-șorelor: Indrieșu Millea, Tifra, Romanu, Herța, Chirca ș. a.

Petrecerea a ținutu până spre dnu, când cu suvenirile cele mai dulci ne-am depărtat care încotrău A. u.

Din camera română.

În ședința dela 24 Maiu, d-lu deputat *Caton Lecca* își dezvoltă interpellarea, ce i-o adresează guvernului în *afacerea Musicu*. Din interpellare se vede în ce constă acăsta tristă afacere, care cu dreptu cuvântu a trebuit să mahnescă adencu inima fie-cărui Român adevărat.

D-lu *Caton Lecca* începe prin a arăta, că în anul 1869 unu Român macedonean, murind, a lăsat unu testament, prin care face donațiune pentru școli. Oratorul citește testamentul defunctului Musicu. Ôre din acăstu testament reese, că venitul sumei de 32 mii galbeni să se dea școlilor grecesci? Dispozițiunile testamentului sunt confuze, nu se scie cui să se dea banii aceștia: școlilor românești ori celor grecesci. D-er cum trebuia să lucreze unu Român? De sigur în favoarea noastră. Chiar cu risicul de a fi mersu înaintea judecătii. D-lu ministru Gherman n'a făcut așa. Densul s'a făcutu executorul testamental în favoarea școlilor grecesci, primind a fi procuratorul comunității din Bitolia. Oratorul cetesce actul de procură, prin care mitropolitul grec Neofit însărcineză pe d-lu Gherman de a lucra în numele comunei Bitolia. Întrebatu fiind în Senatu guvernul, de ce a lucrat d-lu Gherman așa, d. ministru alu instrucției a declarat, că Musicu n'a fost Român, ci Grec de origine. D-lu Lecca cetesce unu certificat iscalit de mai mult Român din Macedonia prin care se spune, că părinții lui Musicu au fost Român. Decedatul Musicu e Român. Musicu și-a făcutu averea în România, prin urmare sentimentele sale au fost românești. Decedatul Costa-Foru, când l'a recomandat pe Musicu camerei, pentru a-i se acorda împănătenirea, a cerutu să se trimită cererea lui directu camerei și nu secțiilor, „căci — spunea Costa-Foru — petiționarul Musicu e Român și deci densul nu trebuie considerat ca străin.”

D-lu Gherman întrebă în Senatu că, decă averea lui Musicu s'a lăsat școlilor românești, de ce ele nu s'au interesat de densa? Apoi vă dovedesc eu, dice oratorul, că ele s'au interesat pre mult, d-er cererea nu li-a fostu satisfăcută. E clar ca lumina zilei, că Musicu, fiind Român, avea sentimente românești și deci a lăsat averea sa școlilor românești din Macedonia. O altă dovadă mai e și faptul, că Musicu a lăsat suma de 4000 galbeni universității din Bucuresci, e sigur deci, că și ceilalți bani totu numai școlilor românești din Macedonia au fostu hărădiți. D-er chiar decă testamentul e confuz și obscur, ne fiindu explicitu căroru școlu să rămăie averea lui Musicu, de ce d-lu Gherman a interpretat dispozițiunea testamentului în favoarea școlilor grecesci?

Mai tôte diarele grecesci, între cari și „Neologos”, laudă multu pe d. Gherman pentru procedura sa în favoarea școlilor grecesci, anunțându în același timp, că guvernul grec a bine-voitu a recomanda pe d-lu Gherman a fi decorat cu marele ordin alu „Salvatorului”. Aceste espuse, d. Lecca întrebă, decă purtarea d-lui Gherman e românească?

D-lu *generalu Manu*, ministrul-ședințe, răspunde d-lui Lecca, că d-lu Gherman e câtu se poté de patriot. D-sa e Român din Macedonia și se îndreptă spre decedatul Musicu, care a fostu recunoscutu ca Român. În ceea ce privește afacerea în sine, d-lu Manu dice, că ar fi fostu multu mai bine, ca ea să fi fostu resolută de tribunal și nicicum pe calea parlamentară. D-lu Gherman ca ministru n'a lucratu nimic în contra țerei; d-sa avându casa de bancă, a lucratu ca mijlocitor între comunitatea din Bitolia și d-na Musicu, care nu voia să urmeze după dispozițiunile testamentului. D-lu Gherman nu s'a pronunțat, decă din banii rămași după Musicu să se facă școlu românești sau grecesci de locu. Acăsta cestiă e deschisă încă, căci fondul e disponibil.

Literatură.

Raportu sciințificu pe anul 1889 asupra spitalului ruralu Horezu din județul Vâlcea (în România) de *Dr. V. Bîanu*, medicul șefu alu spitalului. Raportul acesta a apărutu la Bucuresci într'o broșură de 26 pag. formată mare 8°. Din elu se vede, că spitalul Horezu, fundat la 1881, din an în an aduce totu mai mari folose pentru populațiunea rurală din județul Vâlcea.

Informațiune. Redacția revistei ilustrate „Biblioteca familiei” ne rógă să aducem la cunoscința publicului cetitoru, că în No. 21 alu acelei reviste, dela 20 Maiu, a început a publica mișcătorea descriere a lui *Iules Verne*: „Chancellor” sau „Tragediile Oceanului.” Pe lângă cealaltă materiă foarte variată, precum; „Fiul Podarului”, roman tradus din englezesce: „La Villa regală”, comedie; „Călătoria din Bucuresci la Ierusalim”, descriere de unu turist român; „A doua zi după mörte”, de Figuer; „Doctorulu, casei”, „Menagiu”, „Nuvele”, „Poesii”, „Glume”, etc. Acăstu număr mai conține și o bucată muzicală: „Hora lui Zaharia”, din colecțiunea cunoscutului artistu *G. A. Dimicu*. Abonamentul este 12 lei pe an. Biuroulu: Str. Țăranilor, 7-a Bucuresci.

Istoria lumei, Museul literar și biblioteca romancieră. Opt volume se vëndu cu prețulu de 3 lei. Fiă-care volumu se vinde și separat cu câte 50 bani. Redactoru: *George Chiru*, avocat în Bucuresci (Calea Rahovei Nr. 17). Celu mai nou volum din „Istoria lumei” se ocupă cu descrierea Arabiei, arătându păreriile scriitorilor vechi asupra Arabiei, divisiunile adoptate de Arabi, Arabia propriu numită, Mănăstirea Sinaia, luptele Romanilor în Arabia, poeziile și proverbele Arabilor. Volumul amintit are formatu micu de 144 pag.

Nr. 90—1890

Convocare.

În conformitate cu prescriesele ȘȘ-loru 14 și 21 din statutele Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, precum și cu concludul comitetului de dto 27 Maiu a. c. pt. prot. 41 *Adunarea generală pentru anul curentu se convoca prin acăsta în orașulu Reghinul sășescu pe 15/27 Augustu și zilele următoare.*

Aducându acăsta la cunoscința publică, invităm pe toți membrii Asociațiunei a lua parte în număr câtu mai mare la ședințele adunării.

Sibiu, în 9 Iunie 1890.

Pentru comitetulu Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.
G. Barițiu președ. Dr. I. Crișianu secret. II.

Necrologu.

Cu inima cuprinsă de durere facem cunoscutu, că fiul nostru *Alexandru Ilarianu Papiu*, studentu în a 7-lea classă gimnasială, în etate de 20 ani, și-a dat sufletulu său nevinovat în mâna Creatorului ađi la 11 $\frac{1}{2}$ ôre dimineața, după o suferință de 5 luni. Inmormântarea se va face în 10 Iunie n. c. dela casa părintescă în cimitirul bisericei gr. o. din Sântimbru. — Fiă-i țărina ușor!

Sântimbru, în 8 Iunie 1890.

Clemente Papiu, paroch, ca tată. Maria Papiu n. Pamfilie, ca mamă. Neti, Magde, Virginia Romanu, ca surori. Ioane E. Magde și Iosif B. Romanu, ca cumnați.

CUNUNIA. D-lu *Silviu Lazaru*, comptabilu la banca „Auraria” din Abrud, s'a cununat în 8 Iunie n. c. cu d-ra *Elena Prodanu*, învățătoare la școlu română de fete totu din Abrud.

Cursulu pieței Brașov

din 10 Iunie st. n. 1890.

Bancnote românești	Cump.	Vând.
Argintu românesc	9.25	9.23
Napoleon-d'ori	9.20	9.24
Lire turcesc	9.30	9.33
Imperial	10.54	10.60
Galbin	9.54	9.60
	5.45	5.50
Ruble rusești	5%	—
Mărci germane	183.—	185.—
Discontulu 6—8% pe an.	57.—	57.30

Editoru și redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena din 10 Iunie st. n. 1890.

Table with financial data including Renta de aur, Renta de harti, Imprumutul cailor ferate, Amortisarea datoriei, etc.

Nr. 3859-1890.

349,3-3

PUBLICAȚIUNE.

La unu cane prinsu in Brasovu in 4 a luni c., care a muscatu omeni si cani, s'a constatat medicalminte turbarea. Pe basa opinarei comisiei medicale se dispune in sensul §-ului 188 ordinației de executare alu art. de lege VII din 1888, ca toți canii aflători pe teritoriulu orașenescu se se țina in decursu de 40 de zile legați, seu proveduți cu botnița, carea impiedeca mușcarea, se se porțe legați de fringhie. Căni umblători liberi

pe stradă se vorți prinde îndată de că-lău și se vorți ucide.

In sensulu §-lui 102 alu art. de lege XL din 1879 se provoca mai departe fiecare, ca asupra aceloru cani seu animale de casă, cari dau semne de turbare - seu la cari se observă simptome, din cari se pôte conchide turbarea, - se facă imediatu arătare subscrisului căpitanatu, pedepsindu-se la casu contraru întrelăsarea acestei arătări conform legei.

Brașov, in 5 Iunie 1890.

Căpitanatul orașenescu.

Materii (stofe) de Brünn

liferază cu prețurile originale

Fabrica de postavuri fine

Siegel-Imhof

in Brünn.

Pentru unu rând de haine bărbătesci de primăveră seu vără

este de ajuns unu coupon in lungime de 3-10 mtr., cari facu 4 coți de Viena.

Unu coupon din

lână veritabilă costă

- fl. 4.80 calitatea obicnuită.
fl. 7.75 calitatea fină.
fl. 10.50 calitatea cea mai fină.
fl. 12.40 calitatea suprafină.

Mai departe sunt de căpătatu in cea mai mare alegere Kamgarne țesute cu firicele de mătase, stofe pentru pardesiuri, păsle (Loden) pentru vinători și turiști, peruvian și tosingu pentru haine de salon, postavuri pentru uniforme de amplotați, stofe de spălatu din ață pentru băbați și copii, stofe veritabile de pichetu pentru giletci, etc. etc.

Pentru marfa bună, liferația exactă și întoamă după mostre se garantează.

Mostre gratis și franco.

268,40-29

SALON STEREOSCOPIC

Piață, Têrgulu flosului No. 25.

La dorința mai multor va sta deschis încă scurtu timp.

Mercuri in 11 și Joi in 12 Iunie

EGIPTUL ȘI PALESTINA.

Este deschis in fiecare zi dela 5 ore d. a. până la 10 ore sêra. - Prețulu de intrare 20 cr.

Cu distincă stimă

F. HERB.

Avisu d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerației se binevoiască a scrie pe couponulu mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, se binevoiască a scrie adresa lămuritu și se arate și posta ultimă.

Totodată facem cunoscutu tuturor D-loru abonați, că mai avem din anii trecuți numerii pentru complectarea colecțiilor „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se pot adresa la subsemnata Administrație in casu de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Mersulu trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Iunie 1890.

Large table with train schedules for various routes including Budapest-Predeal, Predeal-Budapest, B.-Pesta-Arad-Teluz, Teluz-Arad-B.-Pesta, Copșa-mică-Sibiu, etc.